МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ

79 НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ ВИКЛАДАЧІВ АКАДЕМІЇ

Одеса 2019

НТБ ОНАХТ

Наукове видання

Збірник тез доповідей 79 наукової конференції викладачів академії
16 – 19 квітня 2019 р.

Матеріали, занесені до збірника, друкуються за авторськими оригіналами.
За достовірність інформації відповідає автор публікації.

Рекомендовано до друку та розповсюдження в мережі Internet Вченою радою
Одеської національної академії харчових технологій,
протокол № 9 від 02.04.2019 р.

Під загальною редакцією Заслуженого діяча науки і техніки України,
Лауреата Державної премії України в галузі науки і техніки,
д-ра техн. наук, професора Б.В. Єгорова

Укладач Т.Л. Дьяченко

Редакційна колегія

Голова Єгоров Б.В., д.т.н., професор
Заступник голови Поварова Н.М., к.т.н., доцент

Члени колегії:
Амбарцумянц Р.В., д-р техн. наук, професор
Безусов А.Т., д-р техн. наук, професор
Бурдо О.Г., д.т.н., професор
Віннікова Л.Г., д-р техн. наук, професор
Гапонюк О.І., д.т.н., професор
Жигунов Д.О., д.т.н., доцент
Іоргачова К.Г., д.т.н., професор
Капрельянц Л.В., д.т.н., професор
Коваленко О.О., д.т.н., ст.н.с.
Косой Б.В., д.т.н., професор
Крусір Г.В., д-р техн. наук, професор
Мардар М.Р., д.т.н., професор
Мілованов В.І., д-р техн. наук, професор
Осипова Л.А., д-р техн. наук, доцент
Павлов О.І., д.е.н., професор
Плотніков В.М., д-р техн. наук, доцент
Станкевич Г.М., д.т.н., професор,
Савенко І.І., д.е.н., професор,
Тележенко Л.М., д-р техн. наук, професор
Ткаченко Н.А., д.т.н., професор,
Ткаченко О.Б., д.т.н., професор
Хобін В.А., д.т.н., професор,
Хмельнюк М.Г., д.т.н., професор
Черно Н.К., д.т.н., професор

© Одеська національна академія харчових технологій, 2019

НТБ ОНАХТ

проблема залишається актуальною і нині. А це відповідно є негативною тенденцією і, безумовно, не сприяє вирішенню соціальних проблем, підйому життєвого рівня населення, а також покрашенню бізнес клімату.

У ході дослідження, ми поставили перед собою ряд завдань. Так, по-перше, це дослідити у чому ж полягає вплив утилізації на сталий розвиток країни. По-друге, ми мали на меті запропонувати і розробити економіко-екологічний механізм, який би стимулював впровадження безвідходних технологій та створення відповідної інфраструктури переробних підприємств.

Запропоновано шлях, який дозволить покращити інвестування у переробку відходів. Також розроблені заходи щодо стимулювання суб'єктів підприємницької діяльності, аби ті використовували у власному виробництві саме безвідходні технології. Слід відмітити, що зроблені пропозиції будуть сприяти зростанню ВВП країни. Віримо, що подані ідеї стануть рушійним джерелом і дозволять нашій державі стрімко розвиватися та перетворитися у квітучу та конкурентоспроможну державу.

Ми вважаємо, що охорона навколишнього середовища має розглядатися як засіб вирішення серйозних суперечностей між природою та суспільством, оскільки, у XXI столітті розвиток має бути інноваційним та у гармонії з природою.

Доведено, що існує необхідність створення економіко-екологічного механізму, який би сприяв утилізації відходів в ході реформування держави. Для цього розроблено і запропоновано розрахунок ефекту від утилізації відходів.

Екологічне становище в країні буди швидко погіршуватися, якщо і надалі буде спостерігатися відсутність ефективної системи збору відходів та переробних підприємств. Ця тенденція неминуче призведе до екологічної катастрофи, а як наслідком поставить під загрозу як екологічну, так і продовольчу безпеку, оскільки продукти, які будуть вирощуватись на «отруєних» ділянках можуть мати у своєму складі шкідливі домішки. А це негативно впливає на державне управління, оскільки воно включає у себе забезпечення безпеки, у тому числі і екологічної, продовольчої. Аби запобігти відповідних негативних прогнозів, необхідні заходи щодо збільшення інвестицій за допомогою грошово-кредитної, бюджетної політики. Якщо стимулювати підприємства утилізувати відходи, переходити на безвідходні технології, то це позитивно впливатиме на інноваційний розвиток держави, відкриє можливість для нових технологій, забезпечить стабільний розвиток підприємств, збільшить прибуток, а також сприятиме покращенню добробуту населення.

УПРАВЛІННЯ ВИВЕЗЕННЯМ ВІДХОДІВ В УКРАЇНІ

Свистун Т.В., к.е.н., доцент
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса

Проблема відходів не є новою для України, але вона досі не вирішена. Накопичення різних відходів у навколишньому середовищі є одним з факторів, що дестабілізують екологічну ситуацію.

Слід зазначити, що екологічна безпека в країні, гарантована статтею 50 Конституції України тобто право кожного на безпечне життя і здоров'я навколишнього середовища. Економічний та правовий контроль відносин у секторі поводження з відходами, утилізація або переробка відходів мають стратегічний характер, з урахуванням того, що екологічна безпека є невід'ємною частиною національної безпеки. Саме тому сьогодні основним напрямом державної політики в Україні є формування ефективного економічного та правового механізму управління відносинами в секторі управління відходами, орієнтованими на створення національної ресурсно-ефективної система поводження з відходами.

Після того, як Україна приєдналася до Ради Європи та впровадила програму адаптації законодавства України до нормативних актів та стандартів Європейського Союзу вирішення

НТБ ОНАХТ

проблем у секторі поводження з відходами набуло ще більшої актуальності. У той же час аналізуючи поточні проблеми, слід підкреслити ті, без вирішення яких неможливо забезпечення ефективності та ефективності національної системи поводження з відходами:

1) правові: слабкий механізм регулювання відносин, пов'язаних з наданням послуг у виввезенні відходів (зокрема, збір, зберігання, транспортування, утилізація та утилізація); відсутність механізму забезпечення виконання зобов'язань у секторі; недосконала система відповідальності споживачів, виробників і компетентних органів; недосконалий тендерний порядок на послуги, пов'язані з відходами; відсутність ефективних програм, спрямованих на екологічну освіту; відсутність державно-приватного партнерства у секторі; відсутність належного державного контролю за дотриманням законодавства у сфері поводження з відходами; відсутність закону, що регулює вторинні матеріальні ресурси; відсутність реального державного контролю за утворенням відходів та поводження з ними;

2) економічні: відсутність економічної мотивації; незбалансована система оподаткування в секторі поводження з відходами; відсутність економічно структурованої системи штрафів у секторі поводження з відходами; відсутність активного механізму мотиваційного контролю в секторі поводження з відходами, зокрема, економічних стимулів для виробників, щоб надати більш екологічну продукцію на ринок і підтримати відновлення і схеми переробки (наприклад, для упаковки, електричного та електронного обладнання, транспортних засобів); відсутність активних економічних інструментів для запобігання виникненню звалищ; відсутність сформованого внутрішнього ринку вторинної сировини; відсутність економічно структурованих, спрощених та гармонізованих методів з міжнародними нормами законодавства щодо визначення норм утилізації; відсутність ефективної системи збору відходів нафтопродуктів, яка реально зберігає приплив інвестицій виробничі потужності для переробки в Україні; невідповідність виробничих потужностей з екологічно безпечним захороненням, утилізацією, регенерацією відходів; труднощі залучення іноземних інвестицій, викликані великим ризиком інноваційних процесів в Україні;

3) соціальні: недостатньо розвинута система екологічної освіти, свідомість виробників та споживачів; низькі стандарти екологічної культури громадян та екологічної свідомості; небажання у кожному домогосподарстві робити зусилля для сортування сміття;

4) технічні: невирішена логістика, тощо.

Вирішення перелічених проблем вимагає створення механізму економічного та правового контролю системи управління відходами.

Механізм має бути орієнтований на досягнення цілей, встановлених світовою спільнотою (зокрема, щодо. зростання переробки побутових відходів до 65 %, відходів пакування – до 75 %, скорочення домогосподарствами скидання відходів до 10 % та заборона окремо зібраних відходів). Підсистема контролю механізму має включати систему органів державної влади та місцевого самоврядування, що безпосередньо і опосередковано регулює відносини, що стосуються відходів. Забезпечення підсистеми економіко-правового механізму управління в секторі поводження з відходами має містити елементи інфраструктури, представлені організаціями, які будуть інформувати виробників і споживачів з метою їх культурної освіти, формувати та підвищувати ступінь поінформованості та екологічної відповідальності громадян та суб'єктів господарювання.

Економічні методи в сфері поводження з відходами є інструментами діяльності ринкових чи непрямих впливів на виробників, щоб зосередити їх діяльність на екологічно вигідному напрямку. Економічні методи включають екологічний податок і витрати на розміщення відходів, фінансування екологічних проектів і програм, використання природних ресурсів та збори за їх додаткове використання, екологічні страхування та екологічна стандартизація, субсидії та знижки, продаж прав на забруднення.

Соціальні та психологічні методи базуються на моральній відповідальності та сприяють формуванню екологічного інтелекту, ідеології та основних принципів ефективного поводження з відходами. Ці методи засновані на переконанні, моральному впливі на

НТБ ОНАХТ

психологію людини. Це призводить до стимулювання розвитку екологічно-соціальних цінностей, що стосуються активізації позиції громадян, з метою збереження навколишнього середовища. позиція для майбутніх поколінь. Ця група методів включає екологічну освіту, екологічну рекламу і PR, державні демонстраційні проекти, методи морального заохочення і звинувачення, відповідальності виробників та інших.

Розширена відповідальність виробника – це стратегічний підхід, згідно з яким виробники беруть фінансову та/або фізичну відповідальність за переробку або утилізацію відходів споживання. Така відповідальність може забезпечити стимул для запобігання утилізації відходів у джерелі забруднення, може сприяти екологічному проектуванню виробництва та підтримці досягнення цілей з переробки відходів та контролю матеріальних потоків на державному рівні.

Реалізація запропонованих заходів призведе до підвищення ефективності системи управління вивезенням відходів.

АНАЛІЗ ПРОГРАМ ЛОЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМНИЦЬКИХ МЕРЕЖ

Бровкіна Ю.О., к.е.н., доцент
Одеська національні академія харчових технологій, м. Одеса

Загострення конкуренції між продавцями та покупцями товарів схожої споживчої властивості спонукає власників бізнесу до пошуку шляхів утримання та залучення нових клієнтів. Одним з варіантів досягнення цієї мети є створення власної унікальної програми лояльності. У словосполученні «програма лояльності» ключовим словом є саме лояльність, оскільки «loyalty» в перекладі з англійської означає «вірність», «відданість». Вдало складена програма лояльності, це ще не сто відсотковий успіх на ринку, особливо якщо мова йде про продуктові супермаркети. Експерти IFAK відмічають трансформацію факторів, які формують лояльність клієнта, та підкреслюють зниження ролі факторів «ціна-якість» та зростання «клієнтоорієнтованості» [1].

В останні часи найбільш розповсюдженими серед торговельних мереж є накопичувальні дисконтні та бонусні програми лояльності. Серед загальних переваг програм лояльності можна виділити: можливість створення клієнтської бази; сприяння збільшенню частоти покупок для певної торговельної мережі. Окремо для бонусних програм лояльності в якості переваг слід відмітити відсутність прямого скорочення виручки та можливість створення унікальної програми. До недоліків дисконтних програм слід віднести зменшення ексклюзивності та пряме скорочення виручки від реалізації товарів. Бонусні програми мають високу вартість їх впровадження та реалізації, завдяки необхідності організації системи штучного інтелекту.

Серед основних характеристик програм лояльності слід виділити такі:

1. Кожна програма має свою унікальну назву.

2. Умовами приєднання найчастіше виступає одноразове придбання товарів на певну грошову суму.

3. В якості базових вигод виступають такі варіанти:

— накопичення балів з подальшою можливістю розрахуватися за товари допомогою картки клієнта (найчастіше бали нараховуються на товари, які приймають участь в акції);

— здійснення покупки на певну граничну суму за встановлений час та можливість отримання додаткових вигод (у вигляді купонів на знижки та накопичену суму грошей) у наступному періоді;

— здійснення покупки на певну граничну суму за встановлений час та можливість отримання знижки (найчастіше від 3 до 5 % в залежності від суми покупок) у наступному періоді.

НТБ ОНАХТ

МОДЕЛЬ СИНЕРГЕТИЧНОГО ЕФЕКТУ ВІД ЗБАЛАНСОВАНОГО ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ (НА ПРИКЛАДІ АГРОПРОДОВОЛЬЧОГО СЕКТОРУ)
Кулаковська Т.А………...317
ЗНАЧИМІСТЬ ХМАРНИХ ПОСЛУГ У СУЧАСНИХ ЕКОНОМІЧНИХ УМОВАХ
Лобоцька Л.Л., Фрум О.Л………...319
ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ М'ЯСОПЕРЕРОБНОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ
Ощепков О.П., Магденко С.О………321
СТРАТЕГІЧНЕ БАЧЕННЯ СТАЛОГО ТА ІНКЛЮЗИВНОГО РОЗВИТКУ АГРОПРОДОВОЛЬЧОЇ СФЕРИ
Самофатова В.А………323
ОСНОВНІ НАПРЯМКИ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ ВИНОРОБНОЇ ГАЛУЗІ
Яблонська Н.В., Крупіна С.В………324
ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ ХЛІБНОЇ ГАЛУЗІ
Татарик Е.П………...325

СЕКЦІЯ «УПРАВЛІННЯ БІЗНЕСОМ»

ПРОБЛЕМИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ХЛІБОПЕКАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ
Басюркіна Н.Й………..328
ПРО ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ ОПЛАТИ КОЛЕКТИВНОЇ ПРАЦІ В ХАРЧОВІЙ ПРОМИСЛОВОСТІ
Колеснік В.І., Вігуржинська С.Ю………330
УТИЛІЗАЦІЯ ВІДХОДІВ ЯК ПРОВІДНА ГАЛУЗЬ ЩОДО РЕФОРМУВАННЯ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ
Немченко В.В., Немченко Г.В………331
УПРАВЛІННЯ ВИВЕЗЕННЯМ ВІДХОДІВ В УКРАЇНІ
Свистун Т.В………332
АНАЛІЗ ПРОГРАМ ЛОЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМНИЦЬКИХ МЕРЕЖ
Бровкіна Ю.О………334

СЕКЦІЯ «МАРКЕТИНГ, ПІДПРИЄИНИЦТВО І ТОРГІВЛЯ»

МАРКЕТИНГОВИЙ ПЛАН ДЛЯ ПРОЕКТНОГО ГОТЕЛЬНОГО МІКРОБІЗНЕСУ
Устенко І.А., Мардар М.Р………...335
ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ВИНОРОБНИХ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ, ЯК ЗАПОРУКА УСПІШНОГО РОЗВИТКУ
Лагодієнко В.В., Голодонюк О.М., Мільчева В.В………..337
РОЗВИТОК МАРКЕТИНГОВОГО СЕРЕДОВИЩА АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ
Бахчиванжи Л.А., Євтушок О.В., Значек Р.Р………339
ОСОБЛИВОСТІ СТРАТЕГІЇ ДИФЕРЕНЦІАЦІЇ ДЛЯ ПІДПРИЄМСТВ ХАРЧОВОЇ ТА ПЕРЕРОБНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ
Голубьонкова О.О., Брайко М.Г., Чирка В.В………341
МАРКЕТИНГОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ РИНКУ СОНЯШНИКОВОЇ ОЛІЇ
Черевата Т.М………343

СЕКЦІЯ «МЕНЕДЖМЕНТ І ЛОГІСТИКА

ПЕРСПЕКТИВИ ВИРОБНИЦТВА ПОНОВЛЮВАЛЬНОГО, ЕКОЛОГІЧНО ЧИСТОГО БІОПАЛИВА В УКРАЇНІ
Савенко І.І., Седікова І.О………...345
КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ СИСТЕМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТІЙКОГО ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ВИНОРОБНИХ ПІДПРИЄМСТВ
Бондаренко С.А………347
СТРАТЕГІЧНІ МОЖЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ВИНОРОБНОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ
Агеєва І.М………..349
СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ АПК В КОНТЕКСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ
Каламан О.Б………350
УКРАЇНСЬКИЙ АГРАРНИЙ ЕКСПОРТ ПЕРЕВИЩИВ 18,8 МЛРД. ДОЛАРІВ
Савенко І.І., Седіков Д.В………352
ВПЛИВ КОМПЕТЕНЦІЙ ПЕРСОНАЛУ НА ЕФЕКТИВНІСТЬ МЕНЕДЖМЕНТУ ПІДПРИЄМСТВ АПК У СУЧАСНИХ УМОВАХ
Козак К.Б………354
ОСОБЛИВОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ КОНТРОЛІНГУ НА БОРОШНОМЕЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ
Відоменко І.О., Гордієнко Л.Л………...356

НТБ ОНАХТ